

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Dato:
Kontor: Kontoret for Humanitært
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Michael Schaumburg-
Müller
Sagsnr.: 2014-945-0127
Dok.: 1525236

UDKAST

Forslag til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Opfølgning på den humanitære redegørelse og kompetenceændring i
relation til sager om humanitære opholdstilladelser.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 19. september 2014,
som ændret senest ved lov nr. 176 af 25. februar 2015, foretages følgende
ændringer:

1. I § 9 b, stk. 2, 2. pkt., ændres ”Justitsministeriet” til:
”Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet”.

2. I § 9 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Helbredsbetingset opholdstilladelse efter stk. 1 er betinget af, at
udlændingen lider af en meget alvorlig behandlingskrævende sygdom og
ikke kan få den nødvendige behandling i sit hjemland.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. I § 33, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter ”truffet af Udlændingestyrelsen
efter § 53 b, stk. 1”: ” eller stk. 3”.

4. § 33, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

5. I § 46, stk. 1, ændres ”stk. 2-5” til: ”stk. 2-4”.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

6. § 46, stk. 3 og stk. 7, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

7. I § 52 b, stk. 1, nr. 12, ændres ”§ 7 eller § 8, stk. 1 eller 2” til ”§ 7, § 8, stk. 1 eller 2, eller § 9 b, stk. 1”.

8. I § 53, stk. 6, og § 56, stk. 1 og stk. 3, ændres ”stk. 8-12” til: ”stk. 8-13”.

9. I § 53 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

”Stk. 9. Sager vedrørende afslag på opholdstilladelse efter § 9 b og afslag på forlængelse og inddragelse af opholdstilladelse, der er givet efter § 9 b, behandles af formanden eller en næstformand alene. En sag efter 1. pkt. kan i helt særlige tilfælde henvises til behandling efter stk. 6.”

Stk. 9-14 bliver herefter stk. 10-15.

10. I § 53 a, stk. 1, indsættes efter ”jf. dog § 53 b, stk. 1”: ” og stk. 3”.

11. I § 53 a, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nye numre:

”4) Afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b.

5) Afslag på ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse, der er givet efter § 9 b, og afgørelser om inddragelse af en sådan opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 2, og § 19.

6) Bortfald efter §§ 17, 17 a og 21 b af en opholdstilladelse, der er givet efter § 9 b.”

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 7-9.

12. I § 53 a, stk. 2, 5. pkt., indsættes efter ”om afvisning efter reglerne i kapitel 5 b”: ”, klager over afgørelser som nævnt i stk. 1, nr. 4-6”.

13. I § 53 a, stk. 2, indsættes efter 5. pkt.:

”Klage over en afgørelse som nævnt i stk. 1, nr. 4-6, kan kun tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Afgørelser efter 6. pkt. træffes af Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil.”

14. I § 53 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Klage over de afgørelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 4-6, skal være indgivet, inden 8 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Flygtningenævnets formand, eller den, formanden bemyndiger dertil, kan i særlige tilfælde beslutte, at en klage skal behandles, selv om klagen er indgivet efter udløb af fristen i 1. pkt.”

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 4-5.

15. I § 53 a, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres ”stk. 1 og 2” til: ”stk. 1-3”.

16. I § 53 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”Stk. 3. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at afgørelsen i en sag om opholdstilladelse efter § 9 b ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, når ansøgningen må anses for åbenbart grundløs.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

17. I § 53 b, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter ”fordi Udlændingestyrelsen har truffet bestemmelse herom efter stk. 1”: ” eller stk. 3”.

18. I § 55, stk. 5, indsættes efter ”eller 5 b”: ” samt i sager om opholdstilladelse efter § 9 b”.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 2015.

Stk. 2. Verserende sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, der er under behandling i Justitsministeriet på tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, overføres til behandling i Udlændingestyrelsen.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

- 1. Lovforslagets baggrund og hovedindhold**
- 2. Opfølgning på den humanitære redegørelse**
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.**
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 6. Miljømæssige konsekvenser**
- 7. Forholdet til EU-retten**
- 8. Hørte myndigheder mv.**
- 9. Sammenfattende skema**

1. Lovforslagets baggrund og hovedindhold

Med regeringsgrundlaget »Et Danmark, der står sammen« fra oktober 2011, satte regeringen sig som mål, at reglerne om humanitær opholdstilladelse underlægges en gennemgang, idet særligt meget syge mennesker, som loven er tiltænkt, kan have svært ved at få humanitær opholdstilladelse.

Justitsministeriet har på den baggrund udarbejdet en redegørelse, som gennemgår området for humanitær opholdstilladelse. Redegørelsen blev oversendt til Folketinget den 24. marts 2015 og viser, at praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse i overensstemmelse med lovforarbejderne er meget restriktiv.

Det er regeringens opfattelse, at praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse fortsat skal være meget restriktiv, og at det skal have undtagelsens karakter, at der gives humanitær opholdstilladelse.

Regeringen finder dog anledning til at foreslå visse justeringer af ordningen med humanitær opholdstilladelse.

Afgørelse om humanitær opholdstilladelse træffes i dag af justitsministeren og behandles kun i én instans. Herved adskiller sådanne sager sig fra den almindelige ordning på udlændingeområdet, hvor sager om opholdstilladelse som hovedregel behandles af Udlændingestyrelsen med klageadgang til Flygtningenævnet eller Udlændingenævnet.

Regeringen finder, at sager om humanitært ophold fremover bør behandles i overensstemmelse med den almindelige ordning på udlændingeområdet.

Det foreslås på den baggrund at overføre kompetencen til at træffe afgørelse i sager om humanitær opholdstilladelse til Udlændingestyrelsen med klageadgang til Flygtningenævnet. Herved vil der blive indført et to-instans-princip i denne kategori af sager. Dette vil også styrke ansøgernes retssikkerhed.

Det foreslås i den forbindelse, at afgørelser om humanitært ophold som hidtil træffes på skriftligt grundlag, og at Flygtningenævnets afgørelser herom som altovervejende hovedregel træffes af formanden eller en næstformand, men at sagerne i helt særlige tilfælde kan henvises til

skriftlig behandling i nævnet og helt undtagelsesvist til mundtlig behandling.

Det foreslås endvidere, at der i lighed med, hvad der gælder for Udlændingestyrelsens afgørelser om f.eks. familiesammenføring, opholdstilladelse under henvisning til ganske særlige grunde mv., fastsættes en klagefrist på 8 uger.

Det foreslås endelig, at Udlændingestyrelsen får mulighed for at afskære klageadgang til Flygtningenævnet i sager, hvor ansøgningen er åbenbart grundløs.

Afgørelse af, om der kan meddeles humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, beror på et skøn af, om der foreligger sådanne særlige humanitære hensyn, som kan begrunde opholdstilladelse. Som det fremgår af redegørelsen for området for humanitær opholdstilladelse, indgår navnlig udlændingens helbredsforhold blandt de særlige hensyn, som i praksis kan begrunde opholdstilladelse (såkaldt helbredsbetings opholdstilladelse). Helbredsbetings opholdstilladelse er betinget af, at udlændingen lider af en meget alvorlig behandlingskrævende sygdom og ikke kan få den nødvendige behandling i sit hjemland.

Det foreslås i den forbindelse, at betingelserne for at få såkaldt helbredsbetings opholdstilladelse udtrykkeligt kommer til at fremgå af bestemmelsen i udlændingelovens § 9 b. Helbredsbetings opholdstilladelse udgør således i dag kerneområdet for meddelelse af humanitær opholdstilladelse.

Som anført er det regeringens opfattelse, at praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse fortsat skal være meget restriktiv og have undtagelsens karakter.

Regeringen finder dog, at der på grundlag af den humanitære redegørelse er anledning til at justere praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse til særligt sårbare børnefamilier, hvor forældrene som følge af deres helbredstilstand kun meget vanskeligt kan tage vare på børnene. Redegørelsen viser således, at der ikke siden denne praksis blev indført i 2007 ses at være meddelt humanitær opholdstilladelse *alene* under henvisning hertil.

Det forudsættes således med lovforslaget, at praksis ændres således, at det fremover efter omstændighederne også vil være muligt at give humanitær opholdstilladelse til særligt sårbare børnefamilier, hvor forældrene er syge og kun har meget begrænsede forældremæssige ressourcer, uden at dette nødvendigvis er en direkte følge af helbredstilstanden.

Praksisændringen vil – i overensstemmelse med formålet bag den gældende praksis for børnefamilier – søge at tilgodese de helt særlige hensyn til børn, der vokser op i familier under ustabile forhold og vanskelige livsvilkår og med meget ressourcetsvage og syge forældre.

2. Opfølgning på den humanitære redegørelse

2.1. Meddelelse af helbredsbetingset opholdstilladelse

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Udlændingelovens § 9 b, stk. 1

Efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, kan der gives opholdstilladelse til udlændinge, hvis »væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen« (humanitær opholdstilladelse).

Bestemmelsen blev oprindeligt indsat i udlændingeloven som § 9, stk. 2, nr. 2, ved lov nr. 232 af 6. juni 1985.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. lovforslag nr. L 201, folketingsåret 1984-1985, fremgår bl.a. følgende:

”Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2 [nu § 9 b, stk. 1], er i øvrigt udformet således, at væsentlige hensyn af humanitær karakter skal tale afgørende for opholdstilladelse. Ved dette ordvalg har man tilsigtet at give bestemmelsen et anvendelsesområde, som på samme tid både er bredt og snævert.

Der skal nemlig ikke indlægges særlige begrænsninger i bestemmelsen, når det drejer sig om de ganske særlige omstændigheder, som kan begrunde opholdstilladelse. På den anden side skal de pågældende hensyn tale *afgørende* for, at tilladelsen gives, og hermed tilkendegives det, at det vil have undtagelsens karakter, at justitsministeren giver opholdstilladelse til personer, som af flygtningenævnet har fået afslag på egentlig flygtningestatus.

Udtrykket ”væsentlige hensyn af humanitær karakter” henviser især til de hensyn, som er opregnet i lovens § 26 om de humanitære hensyn, som navnlig skal tages i

betragtning i forbindelse med afgørelser om udvisning eller inddragelse af opholdstilladelse.

De særlige hensyn, som kan begrunde, at justitsministeren efter en konkret vurdering giver opholdstilladelse, kan således først og fremmest bestå i udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, smlgn. § 26, nr. 1 [nu § 26, stk. 1, nr. 2]. Det skal i den forbindelse fremhæves, at den subjektive frygt, som en udlænding kan tænkes at nære over for tanken om hjemsendelse, kan indebære et sådant meget betydeligt nervepres for den pågældende, at dette kan tale for opholdstilladelse.

Vurderingen af, om betingelserne for at give opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse er til stede, må i sagens natur være meget konkret. Som nævnt ovenfor er reglen tiltænkt et snævert anvendelsesområde, og det vil derfor være af betydning for vurderingen, med hvilken styrke de enkelte hensyn foreligger, og ikke mindst om de foreligger i kombination.”

Ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 blev bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, ophævet og erstattet af en ny bestemmelse i udlændingelovens § 9 b, stk. 1.

Af lovforslagets specielle bemærkninger, jf. lovforslag nr. L 152, folketingsåret 2001-02 (2. samling), fremgår bl.a. følgende:

”Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, og forudsættes anvendt i overensstemmelse med gældende praksis, hvorefter bestemmelsen er givet et meget begrænset anvendelsesområde. Humanitær opholdstilladelse gives således kun helt undtagelsesvis og kun efter en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag. Det bemærkes i den forbindelse, at foreløbige tal fra Udlændingestyrelsen viser, at der i 2001 blev givet humanitær opholdstilladelse til i alt 83 personer, heraf 33 personer fra Afghanistan.

Efter gældende praksis gives humanitær opholdstilladelse navnlig til personer, der lider af fysiske eller psykiske sygdomme af meget alvorlig karakter. Der kan endvidere gives humanitær opholdstilladelse til personer, der ved tilbagevenden til et hjemland med vanskelige levevilkår vil være i risiko for at få eller opleve en forværring af et alvorligt handicap.

[...]

Udover i de ovenfor nævnte tilfælde kan der gives humanitær opholdstilladelse til familier med mindre børn, som kommer fra et område, hvor der hersker krig eller krigslignende tilstande, samt til enlige kvinder og familier med børn fra områder, hvor der hersker ekstremt vanskelige levevilkår, f.eks. som følge af hungersnød.

Endelig kan der efter omstændighederne gives humanitær opholdstilladelse på baggrund af varigheden af ansøgerens ophold her i landet. Dette vil dog kun

kunne komme på tale, hvis ansøgeren har opholdt sig her i landet uafbrudt i mindst 5-6 år, og kun, hvis opholdet i hele perioden uafbrudt har været lovligt i form af et processuelt ophold. Det bemærkes i den forbindelse, at en asylansøger, som opholder sig her i landet, efter at en fastsat udrejsefrist er overskredet, ikke har lovligt ophold i form af et processuelt ophold. Det bemærkes endvidere, at opholdets varighed ikke kan føre til meddelelse af humanitær opholdstilladelse, hvis opholdets varighed hovedsageligt beror på ansøgerens egne forhold. Hvis det langvarige ophold her i landet derimod hovedsageligt kan tilskrives udlændingemyndighederne – f.eks. på grund af en ekspeditionsfejl, som har forårsaget en særlig lang sagsbehandlingstid – vil der kunne meddeles humanitær opholdstilladelse.”

2.1.1.2. Praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse

2.1.1.2.1. Praksis for anvendelsesområdet for udlændingelovens § 9 b, stk. 1, er fastlagt under hensyn til forarbejderne til bestemmelsen. Efter lovbemærkningerne beror det på et skøn, om der foreligger sådanne særlige humanitære hensyn, som kan begrunde opholdstilladelse.

De særlige hensyn, der indgår i den skønsmæssige vurdering, er navnlig de hensyn, der er indeholdt i udlændingelovens § 26, stk. 1, herunder udlændingens alder, helbredsforhold og andre personlige forhold. I praksis er udlændingens helbredsforhold kerneområdet for bestemmelsens anvendelse.

Det er endvidere forudsat, at meddelelse af humanitær opholdstilladelse har undtagelsens karakter, og at bestemmelsen har et snævert anvendelsesområde, idet de humanitære hensyn skal tale afgørende for, at tilladelse gives.

Praksis er siden indførelsen af bestemmelsen løbende blevet præciseret og korrigeret. Folketinget er løbende blevet orienteret herom, ligesom Folketinget siden 1993 kvartalsvis har modtaget et resumé af sager, hvor ministeriet har givet humanitær opholdstilladelse. Resuméerne er offentliggjort på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

2.1.1.2.2. Det seneste praksisnotat er oversendt den 21. juni 2010 til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik. Praksisnotatet trådte i kraft den 1. august 2010 og finder anvendelse på sager, hvor den oprindelige ansøgning er indgivet efter denne dato.

I den forbindelse gennemførtes den praksisændring, som blev foretaget i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 572 af 31. maj 2010 om ændring af

udlændingeloven, og som indebar, at det normalt vil være uden betydning, om en ansøger selv skal betale for behandlingen i hjemlandet, ligesom prisen på behandlingen i hjemlandet normalt vil være uden betydning. Efter den tidligere gældende praksis kunne der efter omstændighederne gives humanitær opholdstilladelse, selv om den nødvendige behandling var tilgængelig i hjemlandet, hvis behandlingen alene var tilgængelig mod en egenbetaling af en størrelse, som ansøger ikke kunne forventes at have en reel økonomisk mulighed for at udrede.

Efter praksis i dag kan der gives helbredsbetingsbetaget opholdstilladelse, hvis en ansøger lider af en meget alvorlig behandlingskrævende fysisk eller psykisk sygdom (sygdomskriteriet), som ansøgeren ikke kan modtage behandling for i hjemlandet (kriteriet om fravær af behandlingsmuligheder i hjemlandet).

Det er i den forbindelse efter praksis ikke en betingelse, at behandlingen i hjemlandet er af samme karakter som den behandling, der tilbydes i det danske sundhedsvæsen, så længe der foreligger oplysninger fra hjemlandets sundhedsmyndigheder eller andre relevante aktører om, at den pågældende sygdom rent faktisk kan behandles i hjemlandet.

Herudover kan der efter praksis gives humanitær opholdstilladelse på baggrund af andre omstændigheder end sygdom eller i kombination med sygdom.

Alvorlig psykisk sygdom, der ikke opfylder sygdomskriteriet, kan således i kombination med oplysninger om en aktuel og overhængende risiko for selvmord efter en konkret vurdering danne grundlag for meddelelse af humanitær opholdstilladelse (selvmordskriteriet).

Der kan endvidere gives humanitær opholdstilladelse til en ansøger, der ved en tilbagevenden til et hjemland med vanskelige levevilkår vil være i risiko for at få eller opleve en forværring af et alvorligt handicap (handicapkriteriet).

2.1.1.2.3. Efter praksis kan der desuden gives humanitær opholdstilladelse til børnefamilier, hvor forældrene som følge af deres sygdomme eller handicaps kun har meget begrænsede forældremæssige ressourcer til at tage vare på deres børn (*børnefamiliekriteriet*).

Det er en betingelse, at der er tale om en familie med mindreårige børn, at mindst et af familiemedlemmerne lider af en alvorlig fysisk sygdom eller handicap, der dog ikke er så alvorlig, at dette i sig selv kan begrunde, at der gives humanitær opholdstilladelse, og at begge forældre lider af fysiske eller psykiske sygdomme eller handicaps med den virkning, at forældrene kun har meget begrænsede forældremæssige ressourcer til at tage vare på børnene.

Denne praksis finder ifølge praksisnotatet fra 1. august 2010 navnlig anvendelse i tilfælde, hvor et eller flere af børnene også lider af alvorligere sygdomme eller handicaps, og hvor der enten ikke er et familiemæssigt eller socialt netværk i hjemlandet, eller hvor et tilstedeværende netværk i hjemlandet må karakteriseres som svagt. Det kan tillige indgå i vurderingen, om der her i landet er et nært familiemæssigt netværk.

2.1.1.2.4. Der kan helt undtagelsesvist gives humanitær opholdstilladelse alene som følge af et langvarigt ophold her i landet, hvis opholdet har varet mindst 5-6 år, hvis opholdet i hele perioden uafbrudt har været lovligt i form af processuelt ophold, og hvis det langvarige ophold hovedsageligt kan tilskrives udlændingemyndighederne.

Der kan endvidere gives humanitær opholdstilladelse til familier med mindre børn, som kommer fra et land, hvor der hersker krig eller krigslignende tilstande.

I helt særlige tilfælde kan der gives humanitær opholdstilladelse til enlige kvinder og familier med mindre børn fra områder, hvor der efter Justitsministeriets oplysninger hersker ekstremt vanskelige levevilkår, f.eks. som følge af hungersnød eller som følge af helt uforudsigelige forhold (overlevelseskriteriet). Det har siden 1993 løbende været vurderet, om der i visse lande hersker så ekstremt vanskelige levevilkår for særlige persongrupper, at dette bør indgå i vurderingen af ansøgninger om humanitær opholdstilladelse fra de berørte persongrupper. På den baggrund har der siden 1997 været en særlig praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse til følgende grupper af afghanske statsborgere:

- Familier eller enkeltpersoner fra Afghanistan, der som følge af helbredsmæssige forhold – som ikke i sig selv vil kunne begrunde humanitær opholdstilladelse – vil være i en særlig sårbar situation ved en tilbagevenden til Afghanistan.

- Enlige kvinder uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan.
- Enlige kvinder med mindreårige børn uden mandlige familiemedlemmer eller socialt netværk i Afghanistan.

Efter praksis kan det forhold, at en ansøger nærer alvorlig subjektiv frygt for tilbagevenden til hjemlandet, endvidere inddrages som et moment blandt flere ved vurderingen af, om der kan gives humanitær opholdstilladelse. I kombination med andre vægtige forhold kan subjektiv frygt således efter en konkret vurdering være med til at begrunde meddelelse af humanitær opholdstilladelse.

Hvis det kan lægges til grund, at ansøgeren har været udsat for tortur af myndighederne i hjemlandet kort før udrejsen derfra, og at den pågældende som følge heraf lider af en alvorlig psykisk eller fysisk sygdom, uden at asylmyndighederne har fundet grundlag for at meddele asyl, eksempelvis fordi der har fundet et magtskifte sted i landet, vil disse forhold efter en konkret vurdering også kunne danne grundlag for meddelelse af humanitær opholdstilladelse.

Når særlige omstændigheder taler derfor, kan der efter en konkret vurdering desuden gives humanitær opholdstilladelse til en enke eller enkemand, når den pågældendes ægtefælle er afdød under ægteparrets ophold her i landet og er begravet her (gravstedspraksis). Der er dog tale om en særdeles restriktiv praksis.

Der kan endelig gives humanitær opholdstilladelse under henvisning til, at en kombination af omstændigheder – herunder f.eks. ansøgerens alder, det forhold, at ansøgeren lider af en meget alvorlig fysisk eller psykisk sygdom, ansøgerens manglende tilknytning til hjemlandet, eller ansøgerens helt særlige tilknytning til herboende personer – foreligger hos samme ansøger, uanset at disse omstændigheder ikke hver for sig i sig selv kan begrunde meddelelse af humanitær opholdstilladelse.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.1.2.1. Justitsministeriets redegørelse for praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse blev oversendt til Folketinget den 24. marts 2015 og viser, at praksis på området i overensstemmelse med forarbejderne til bestemmelsen er meget restriktiv.

Det er regeringens opfattelse, at praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse fortsat skal være meget restriktiv, og at det skal have undtagelsens karakter, at der gives humanitær opholdstilladelse.

Regeringen finder dog, at der på grundlag af redegørelsen er anledning til at justere praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse til særligt sårbare børnefamilier. Redegørelsen viser således, at der ikke siden denne særlige praksis blev indført i 2007 ses at være meddelt humanitær opholdstilladelse alene under henvisning hertil.

Det forudsættes således med lovforslaget, at praksis ændres således, at det fremover efter omstændighederne også vil være muligt at give humanitær opholdstilladelse til særligt sårbare børnefamilier, hvor forældrenes meget begrænsede forældremæssige ressourcer ikke nødvendigvis er en direkte følge af helbredstilstanden. De øvrige betingelser, som er nævnt ovenfor under pkt. 2.1.1.2.3, forudsættes fortsat at skulle gælde.

2.1.2.2. Det betyder bl.a., at det fortsat er en betingelse, at et familiemedlem lider af en alvorlig fysisk sygdom eller handicap (det kan være et af børnene eller en af forældrene), og at begge forældre lider af fysiske eller psykiske sygdomme eller handicaps. Det vil derfor ikke være tilstrækkeligt, at kun den ene forælder er syg.

Det vil også fortsat være en betingelse, at det dokumenteres, at forældrene har meget begrænsede forældremæssige ressourcer til at tage vare på børnene, og at der således er tale om børn, der vokser op under meget ustabile og vanskelige forhold.

Praksisændringen består i, at der fremover ikke vil stilles krav om lægelig dokumentation for, at forældrenes helbredstilstand er skyld i (årsagssammenhæng), at forældrene har meget begrænsede forældremæssige ressourcer til at tage vare på børnene.

Det vil som nævnt også i disse tilfælde fortsat skulle have undtagelsens karakter, at der gives humanitær opholdstilladelse. Det vil i den forbindelse tale imod meddelelse af humanitær opholdstilladelse, hvis der er tale om familier, som kommer fra lande, der normalt ikke anses som flygtningeproducerende som f.eks. Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kosovo og Serbien.

2.1.2.3. Herudover foretages der ingen ændringer i praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, der således fortsat vil være som beskrevet ovenfor under pkt. 2.1.1.2. Der henvises endvidere til beskrivelsen af praksis i praksisnotatet fra 1. august 2010 og i den humanitære redegørelse.

2.1.2.4. Som det fremgår ovenfor, er udlændinges helbredsforhold kerneområdet for meddelelse af humanitær opholdstilladelse. Langt de fleste af dem, der ansøger om humanitær opholdstilladelse, anfører således helbredsmæssige forhold som begrundelsen for ansøgningen, og langt de fleste af dem, der får humanitær opholdstilladelse, får det på baggrund af helbredsmæssige forhold. Det foreslås derfor, at betingelserne for at få såkaldt helbredsbetingsbetaget opholdstilladelse udtrykkeligt kommer til at fremgå af bestemmelsen i udlændingelovens § 9 b.

Betingelserne for at få helbredsbetingsbetaget opholdstilladelse er i dag ikke omtalt nærmere i udlændingelovens § 9 b. Derimod fremgår det af bestemmelsen i udlændingelovens § 9 b, stk. 3, at helbredsbetingsbetaget opholdstilladelse efter stk. 1 er betingsbetaget af, at udlændingen fremlægger nødvendig dokumentation for sine helbredsforhold.

Det vil efter Justitsministeriets opfattelse være hensigtsmæssigt i forbindelse med den foreslåede omlægning af kompetencen i sagerne om humanitær opholdstilladelse at lovfæste betingelserne for at få humanitær opholdstilladelse på baggrund af helbredsforhold.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i udlændingelovens § 9 b (som nyt stk. 3), hvor det udtrykkeligt fremgår, at helbredsbetingsbetaget opholdstilladelse er betingsbetaget af, at udlændingen lider af en meget alvorlig behandlingskrævende sygdom (sygdomskriteriet) og ikke kan få den nødvendige behandling i sit hjemland (kriteriet om fravær af behandlingsmuligheder i hjemlandet). Vurderingen af, om en given behandlingskrævende sygdom er meget alvorlig, og om den nødvendige behandling i hjemlandet må anses for tilgængelig, vil bero på et skøn.

Er sygdomskriteriet opfyldt, og er sygdommen aktuelt behandlingskrævende, undersøges det i dag gennem MedCOI (Medical Country of Origin Information) eller en dansk repræsentation i det pågældende land, om den nødvendige behandling er tilgængelig. Der kan endvidere inddrages oplysninger fra både det pågældende lands myndigheder og internationale organisationer som WHO og UNHCR.

Herudover kan der indgå oplysninger om behandlingsmuligheder i Udlændingestyrelsens fact-finding missioner.

Det er som nævnt efter praksis ikke en betingelse, at behandlingen i hjemlandet er af samme karakter som den behandling, der tilbydes i det danske sundhedsvæsen, så længe der foreligger oplysninger fra hjemlandets sundhedsmyndigheder eller andre relevante aktører om, at den pågældende sygdom rent faktisk kan behandles i hjemlandet. Dette skal ses i lyset af, at behandlingsstandarder i praktisk talt alle lande, som Danmark modtager asylansøgere fra, er lavere end i Danmark. Hertil kommer, at bestemmelsen i udlændingelovens § 9 b ikke har til formål at tilbyde behandling til alle ansøgere, som vil kunne få et bedre behandlingstilbud i Danmark end i hjemlandet.

2.1.2.5. Den foreslåede overførsel af kompetence i sager om humanitær opholdstilladelse fra justitsministeren til Udlændingestyrelsen med klageadgang til Flygtningenævnet indebærer bl.a., at de løbende undersøgelser af, om den nødvendige behandling er tilgængelig i ansøgenes hjemlande, fremover vil skulle varetages af Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet. Det forudsættes endvidere, at Flygtningenævnet fremover vil offentliggøre eventuelle ændringer af praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse, og at området for humanitære opholdstilladelser vil indgå i nævnets årlige, offentliggjorte beretning om nævnets virksomhed, jf. § 16, i bekendtgørelse nr. 1651 af 27. december 2013 om forretningsorden for Flygtningenævnet.

2.1.2.6. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til udlændingelovens § 9 b, stk. 3), og bemærkningerne hertil.

2.2. Overførsel af kompetencen til at træffe afgørelse i sager om humanitær opholdstilladelse

2.2.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 46, stk. 3, træffer justitsministeren afgørelse i sager om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1.

Justitsministerens kompetence efter lovens § 46, stk. 3, omfatter endvidere kompetence til at træffe afgørelse om opsættende virkning i sager om humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 33, stk. 4 og stk. 7.

Herudover følger det af udlændingelovens § 46, stk. 7, at afgørelser om tidsbegrænset opholdstilladelse til udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, træffes af Udlændingestyrelsen, efter at justitsministeren har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

En ansøger, som har fået afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, er i dag henvist til at indbringe sagen for Folketingets Ombudsmand eller for domstolene, hvis den pågældende ønsker at klage over afslaget. Herudover kan der ansøges om genoptagelse af en afgørelse efter § 9 b.

Efter udlændingelovens § 33, stk. 6, 2. pkt., har det ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, at en afgørelse truffet af justitsministeren efter udlændingelovens § 9 b indbringes for Folketingets Ombudsmand, hvis indbringelsen må anses for åbenlys ubegrundet, eller indbringelsen ikke sker i tilknytning til meddelelsen af afslaget på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b. En klage over et afslag på humanitær opholdstilladelse til Folketingets Ombudsmand skal være indgivet inden et år efter, at afgørelsen er truffet, jf. ombudsmandslovens § 13, stk. 3. Ombudsmanden kan dog i særlige tilfælde forlænge fristen, jf. § 13, stk. 4.

Indbringelse af et afslag på humanitær opholdstilladelse for domstolene har i lighed med domstolsprøvelse af andre myndighedsafgørelser ikke opsættende virkning, jf. grundlovens § 63, stk. 1, 2. pkt. Domstolene kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvist tillægge et søgsmål opsættende virkning. Afgørelse om opsættende virkning beror på en afvejning af udlændingemyndighedernes interesse i, at gennemførelsen af afgørelsen ikke udsættes, over for arten og omfanget af den skade, den pågældende kan blive påført, ligesom det tillægges betydning, om der efter en foreløbig vurdering foreligger et rimeligt grundlag for, at afgørelsen er ugyldig. Der gælder ikke nogen almindelig frist for indbringelse af et afslag på humanitær opholdstilladelse for domstolene.

Efter udlændingelovens § 33, stk. 7, har en ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter udlændingelovens § 9 b ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, som har truffet afgørelsen, træffer bestemmelse herom. Er udlændingens udrejsefrist overskredet, har en ansøgning om genoptagelse ikke opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, jf. udlændingelovens § 33, stk. 7.

Ganske særlige grunde vil i den forbindelse foreligge, hvis der er konkret grund til at antage, at genoptagelsesansøgningen vil kunne føre til en ændret vurdering af den tidligere truffe afgørelse. Ubegrundede genoptagelsesansøgninger, der ikke indeholder nye oplysninger eller synspunkter i forhold til den tidligere truffe afgørelse, skal således ikke tillægges opsættende virkning. Dette gælder også i tilfælde, hvor ansøgeren bebuder at ville fremkomme med supplerende oplysninger og anbringender i et senere indlæg.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.2.1. Kompetenceændring og indførelse af klageadgang

2.2.2.1.1. Det er udlændingelovens almindelige ordning, at afgørelser om opholdstilladelser, herunder afgørelser om asyl, familiesammenføring mv., som hovedregel træffes af Udlændingestyrelsen i første instans med klageadgang til enten Flygtningenævnet eller Udlændingenævnet.

Afgørelser om humanitær opholdstilladelse adskiller sig herved fra andre afgørelser om opholdstilladelse efter udlændingeloven, idet de træffes af justitsministeren uden mulighed for at indbringe dem for en højere administrativ myndighed. Afgørelserne kan dog indbringes for Folketingets Ombudsmand, ligesom de kan indbringes for domstolene.

En ansøgning om humanitær opholdstilladelse er ofte ansøgernes sidste mulighed for at få lov til at blive i Danmark.

Det er regeringens opfattelse, at sager om humanitært ophold bør behandles i overensstemmelse med udlændingelovens almindelige ordning. Det indebærer, at sagerne skal behandles af Udlændingestyrelsen i første instans.

Det indebærer endvidere, at der skal indføres en adgang til at påklage Udlændingestyrelsens afgørelser. Det foreslås i den forbindelse, at afgørelser om humanitær opholdstilladelse i form af afslag mv. skal kunne påklages til Flygtningenævnet. Det bemærkes i den forbindelse, at Flygtningenævnet i forvejen er klageinstans i forhold til asylsager, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, og at det alene er registrerede asylansøgere, som kan søge om humanitær opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 2.

Det foreslås derfor, at kompetencen til at træffe afgørelse i sager om humanitær opholdstilladelse overføres fra justitsministeren til Udlændingestyrelsen med klageadgang til det uafhængige Flygtningenævn.

2.2.2.1.2. Sager om humanitær opholdstilladelse behandles i dag af Justitsministeriet på skriftligt grundlag, og det vil efter ministeriets opfattelse være hensigtsmæssigt, at sagerne også fremover behandles på skriftligt grundlag. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med, at langt de fleste sager vedrører ansøgninger om helbredsbetingsbetaget opholdstilladelse, og at oplysningerne fra ansøgeren i overvejende grad udgøres af lægelige oplysninger, der lægges uprøvet til grund. Dette er i modsætning til behandlingen af asylsager i Flygtningenævnet, hvor udlændingens mulighed for at afgive forklaring i højere grad kan tjene til fastlæggelse og vurdering af ansøgerens asylmotiv. Det vil derfor efter ministeriets opfattelse som altovervejende hovedregel ikke være nødvendigt, at sager om humanitær opholdstilladelse undergives mundtlig behandling i Flygtningenævnet.

Det foreslås på den baggrund, at sager om humanitær opholdstilladelse som hidtil afgøres på skriftligt grundlag, og at afgørelserne i Flygtningenævnet som altovervejende hovedregel træffes af formanden eller en næstformand på nævnets vegne. Det foreslås dog, at Flygtningenævnets formand eller den, som formanden bemyndiger dertil, i helt særlige tilfælde kan henvise en sag til behandling i det samlede nævn på skriftligt grundlag. Dette kan f.eks. være relevant i sager, der giver anledning til juridisk fortolkningstvivl, eller sager som har en mere kompliceret eller principiel karakter. Helt undtagelsesvis kan væsentlige principielle spørgsmål eller nødvendigheden af, at udlændingen afgiver mundtlig forklaring, gøre det påkrævet, at sagen behandles mundtligt.

Det foreslås endvidere, at der som udgangspunkt ikke beskikkes en advokat for udlændingen under Flygtningenævnets behandling af sager om humanitær opholdstilladelse. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med forslaget om, at sager om humanitær opholdstilladelse som altovervejende hovedregel behandles på skriftligt grundlag af Flygtningenævnets formand. Udlændingen vil dog fortsat – således som det ofte er tilfældet i dag – for egen regning kunne lade sig repræsentere af andre, herunder en advokat. Det foreslås dog, at Flygtningenævnet i sager, der helt

undtagelsesvis er henvist til mundtlig behandling, vil kunne beskikke en advokat for udlændingen, hvis dette vurderes at være nødvendigt.

2.2.2.1.3. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, nr. 11 og nr. 18 (forslag til udlændingelovens § 53, stk. 9, og § 53 a, stk. 1, nr. 4-6, og den foreslåede ændring af udlændingelovens § 55, stk. 5), og bemærkningerne hertil.

2.2.2.2. *Opsættende virkning med hensyn til udrejsefrist ved klage*

En ansøgning om humanitær opholdstilladelse har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, jf. udlændingelovens § 33, stk. 4.

Som det fremgår ovenfor, har en ansøgning om genoptagelse af en afgørelse om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b heller ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, som har truffet afgørelsen, træffer bestemmelse herom. Er udlændingens udrejsefrist overskredet, har en ansøgning om genoptagelse ikke opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, jf. udlændingelovens § 33, stk. 7.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at en klage over et afslag på opholdstilladelse efter § 9 b kun skal tillægges opsættende virkning, hvis der er konkret grund til at antage, at klagen vil kunne føre til en ændret vurdering af sagen.

Det foreslås på den baggrund, at en klage over afslag på opholdstilladelse efter § 9 b ikke tillægges opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12 og nr. 13 (forslag til ændring af udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 5. pkt. og forslag til udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 6.-7. pkt.), og bemærkningerne hertil.

2.2.2.3. *Klagefrist*

2.2.2.3.1. Der gælder i udlændingeloven forskellige regler for påklage af Udlændingestyrelsens afgørelser om opholdstilladelse afhængig af, hvilken afgørelse og til hvilken myndighed der påklages.

Udlændingestyrelsens afslag på asyl anses således automatisk for påklaget til Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 3. pkt., mens klager over Udlændingestyrelsens afgørelser om afvisning eller overførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a (overførsel mv. efter reglerne i Dublinforordningen), der indgives til Udlændingestyrelsen senere end 7 dage, efter udlændingen har fået besked om afgørelsen, afvises.

Udlændingestyrelsens afslag på opholdstilladelse efter f.eks. § 9 (familiesammenføring), § 9 c, stk. 1 (opholdstilladelse under henvisning til ganske særlige grunde), § 9 d (udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret) og § 9 f (opholdstilladelse til religiøse forkyndere mv.) skal påklages til Udlændingenævnet inden 8 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, jf. udlændingelovens § 52 b, stk. 6, 1. pkt.

Andre af Udlændingestyrelsens afgørelser kan påklages til Justitsministeriet, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 1, 1. pkt., og er som udgangspunkt ikke underlagt nogen klagefrist. Det gælder f.eks. afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 2 (udsendelseshindrede), og § 9 c, stk. 3 (uledsagede mindreårige).

2.2.2.3.2. Det foreslås, at der indføres en 8 ugers klagefrist for klager over afslag på humanitær opholdstilladelse svarende til den, der gælder for klager til Udlændingenævnet.

Det foreslås i den forbindelse, at det ved undskyldelige fristoverskridelser skal være muligt at se bort fra en overskridelse af klagefristen, når der foreligger særlige omstændigheder. I vurderingen af, om der foreligger særlige omstændigheder, kan f.eks. fristoverskridelsens længde, årsagen til fristoverskridelsen, afgørelsens betydning for klageren samt sandsynligheden for, at Flygtningenævnet giver klageren medhold, inddrages. Det foreslås derfor, at Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan beslutte, at der skal dispenseres fra en overskridelse af klagefristen.

Det bemærkes, at indførelse af en klagefrist ikke vil afskære en udlænding fra at søge om at få genoptaget sagen hos Udlændingestyrelsen.

Det er i øvrigt forventningen, at langt de fleste af dem, der ansøger om humanitær opholdstilladelse, vil klage over et afslag. Der er ingen formkrav til klagen, som således kan indgives ved en mundtlig tilkendegivelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14 (forslag til udlændingelovens § 53 a, stk. 3), og bemærkningerne hertil.

2.2.2.4. Begrænsning af klageadgang

2.2.2.4.1. En ansøgning om humanitær opholdstilladelse er ofte den sidste udvej for udlændinge, som har fået afslag på asyl. Derfor er der i praksis også mange som ansøger, selv om det er åbenbart, at de ikke vil kunne få humanitær opholdstilladelse. Det gælder f.eks. ansøgere, som til deres asylsamtale i Udlændingestyrelsen oplyser, at de er sunde og raske, eller ansøgere, der lider af alvorlige sygdomme, men som kommer fra lande, hvor sundhedssystemet er så veludviklet, at det må lægges til grund, at der findes relevant sundhedsbehandling i hjemlandet.

Efter udlændingelovens § 53 b, stk. 1, kan Udlændingestyrelsen efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp bestemme, at en afgørelse i en asylsag ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, hvis ansøgningen må anses for åbenbart grundløs. En ansøgning vil f.eks. være åbenbart grundløs, hvis ansøgeren påberåber sig omstændigheder, der åbenbart ikke kan føre til meddelelse af asyl.

2.2.2.4.2. Der bør efter Justitsministeriets opfattelse indføres en tilsvarende mulighed for Udlændingestyrelsen til at afskære klageadgangen i sager om humanitær opholdstilladelse.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse i udlændingelovens § 53 b (som nyt stk. 3), hvorefter Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en afgørelse om humanitær opholdstilladelse ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, når ansøgningen må anses for åbenbart grundløs.

Den foreslåede åbenbart grundløs-procedure foreslås anvendt i forhold to grupper af ansøgere.

Den *første* gruppe angår ansøgere, der er sunde og raske eller har lidelser, der åbenbart ikke vil kunne medføre helbredsbetingsbetet opholdstilladelse. Disse lidelser kan f.eks. være hovedpine, forhøjet blodtryk, rygsmerter. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af forarbejderne til udlændingelovens § 9 b, at de lægelige oplysninger, som måtte indgå i sager om humanitær opholdstilladelse, lægges uprøvet til grund, jf. lovforslag nr. L 152, folketingsåret 2001-02 (2. samling). Det indebærer, at

der ikke stilles spørgsmål ved f.eks. den diagnose, som ansøgeren har, eller den behandling, som ansøgeren modtager. Der foretages således ikke en sundhedsfaglig vurdering af oplysningerne, men alene en juridisk vurdering af, om den pågældende sygdom ifølge praksis anses for meget alvorlig. Er sygdommen ikke meget alvorlig, vil behandlingsmulighederne ikke skulle undersøges. Sager om humanitær opholdstilladelse adskiller sig således fra asylsager, hvor der skal foretages en vurdering af ansøgernes egne forklaringer om asylmotivet.

Dette vil også blive lagt til grund for behandling af sager efter den foreslåede åbenbart grundløs-procedure for ansøgere, der er sunde og raske eller alene har lidelser, der åbenbart ikke vil kunne føre til helbredsbetingset opholdstilladelse. Der vil således blive foretaget en vurdering af den enkelte ansøger svarende til den vurdering, der i dag foretages af Justitsministeriet af en tilsvarende ansøgning.

Hvis der efterfølgende fremkommer nye lægelige oplysninger om f.eks. en alvorlig sygdom, vil ansøgeren kunne anmode om genoptagelse af sagen i Udlændingestyrelsen og ved et eventuelt afslag få klageadgang til Flygtningenævnet.

I modsætning til i asylsager finder Justitsministeriet derfor ikke, at denne gruppe af sager, hvor de lægelige oplysninger lægges uprøvet til grund, skal forelægges for Dansk Flygtningehjælp eller en anden organisation forud for Udlændingestyrelsens afgørelse herom.

Det foreslås i stedet, at Udlændingestyrelsen underretter Flygtningenævnet om de sager om humanitær opholdstilladelse, som styrelsen har anset som værende åbenbart grundløse, og som derfor ikke kan indbringes for nævnet. Det foreslås endvidere, at Flygtningenævnet kan bestemme, at bestemte grupper af sager om humanitær opholdstilladelse skal kunne indbringes for nævnet i lighed med, hvad der gælder for asylsager, jf. udlændingelovens § 53 b, stk. 3, 2. pkt.

Den *anden* gruppe af sager, der foreslås behandlet i den foreslåede åbenbart grundløs procedure, er ansøgere, som kommer fra lande, hvor sundhedssystemet er så veludviklet, at den nødvendige behandling må formodes at være til stede. Det drejer sig om udlændinge, der er statsborgere i følgende lande: alle EU-lande, Norge, Island, Schweiz, Liechtenstein, USA, Canada, Japan, Australien og New Zealand.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16 og nr. 17 (forslag til udlændingelovens § 53 b, stk. 3, og ændringen i den gældende stk. 3, der bliver stk. 4), og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

[Udgifterne skal beregnes]

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den [dato] til den [dato] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

3F, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesti Nu, Amnesty International, Asylret, Børnerådet, Børns Vilkår, Bedsteforældre for Asyl, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Almindelige Danske Lægeforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Finansrådet, Flygtningenævnet, Flygtninge Under Jordan (Refugees Welcome), Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes

Landsstyre, Grønlands Landsstyre (Naalakkersuisut), HK/Danmark, Indvandrermedicinsk Klinik, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Kirkernes Integrationstjeneste, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kommunernes Landsforening KL, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, PTU – Livet efter ulykken, RCT – Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, Red Barnet, Retslægerådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigspolitiet, Røde Kors Asylkontoret, Røde Kors Landskontoret, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, Samtlige byretter, SOS mod Racisme, Udlændingestyrelsen, Udlændingenævnet, UNHCR, Ægteskab Uden Grænser

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	[Udgifterne skal beregnes]	[Udgifterne skal beregnes]
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af udlændingelovens § 9 b, stk. 2, 2. pkt., at Justitsministeriet i sager om humanitær opholdstilladelse kan indhente helbredsoplysninger fra indkvarteringsoperatøren og Udlændingestyrelsen. Ministeriet kan endvidere indhente de akter, der er indgået i ansøgerens asylsag fra Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet uden ansøgerens samtykke.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i udlændingelovens § 9 b, stk. 2, 2. pkt., indebærer, at det fremover er Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet, der uden ansøgerens samtykke kan indhente helbredsoplysninger om ansøgeren fra indkvarteringsoperatøren og de akter, der er indgået i ansøgerens asylsag.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede overførsel af kompetencen til at behandle sager om humanitær opholdstilladelse fra justitsministeren til Udlændingestyrelsen med klageadgang til Flygtningenævnet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.1.

Til nr. 2

Det følger af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, der uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde befinder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen.

I praksis er udlændinges helbredsforhold kerneområdet for bestemmelsens anvendelsesområde.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 b, stk. 3, indebærer en udtrykkelig lovfæstelse af de betingelser, der efter praksis kræves opfyldt, for at der kan meddeles helbredsbetings humanitær opholdstilladelse.

Der tilsigtes med den foreslåede bestemmelse ikke nogen ændring af sygdomskriteriet, som derfor forudsættes videreført i overensstemmelse med den gældende praksis.

Efter praksis kan der meddeles helbredsbetiget humanitær opholdstilladelse, hvis en ansøger lider af en meget alvorlig fysisk eller psykisk sygdom (sygdomskriteriet), som ansøgeren ikke kan modtage behandling for i hjemlandet (kriteriet om fravær af behandlingsmuligheder i hjemlandet).

Meget alvorlig psykisk sygdom vil som udgangspunkt fortsat være psykiske lidelser med psykose, herunder bl.a. skizofreni og paranoid psykose, men også andre diagnoser, som kan sidestilles med en psykotisk tilstand, vil være omfattet. For så vidt angår meget alvorlig fysisk sygdom vil det fortsat kunne være f.eks. AIDS, kræft i terminalstadiet, insulinkrævende diabetes og visse alvorlige hjertesygdomme, nyresygdomme, tarmsygdomme og blodsygdomme. Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets redegørelse for praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse og ministeriets praksisnotat fra 1. august 2010.

Det er efter praksis en betingelse for at meddele helbredsbetiget humanitær opholdstilladelse, at den meget alvorlige fysiske eller psykiske sygdom, ansøgeren lider af, aktuelt er behandlingskrævende. Hvis ansøgeren ikke modtager behandling for sin meget alvorlige sygdom, vil der derfor som udgangspunkt blive meddelt afslag på helbredsbetiget humanitær opholdstilladelse. Tilsvarende gælder, hvis ansøgeren modtager behandling for sin meget alvorlige sygdom, men et eventuelt behandlingsophør ikke vil have negativ indvirkning på ansøgerens helbredsmæssige situation. Dette skyldes, at ansøgerens sygdom i sådanne tilfælde ikke anses for behandlingskrævende.

Anderledes forholder det sig i situationer, hvor en ansøger lider af en behandlingskrævende meget alvorlig fysisk eller psykisk sygdom og her i landet er i medicinsk behandling i et sådant omfang, at den pågældende ikke aktuelt har aktive symptomer på sin underliggende meget alvorlige sygdom. I disse tilfælde anses sygdomskriteriet for opfyldt.

Som eksempel på en sådan situation kan nævnes tilfælde, hvor en ansøger lider af en meget alvorlig hjertesygdom, der medfører hjerteanfald med døden til følge, hvis den pågældende ikke får medicinsk behandling. Som et andet eksempel kan nævnes tilfælde, hvor en ansøger lider af en psykose, men ikke for tiden udviser psykotisk adfærd, idet den pågældende modtager antipsykotisk medicinsk behandling.

I sådanne situationer vil sygdomskriteriet anses for at være opfyldt, og det vil afhænge af behandlingsmulighederne i hjemlandet, om der kan meddeles humanitær opholdstilladelse.

I forhold hertil vil det fortsat ikke være en betingelse, at den behandling, som er tilgængelig i hjemlandet, er af samme karakter som den behandling, der tilbydes i det danske sundhedsvæsen, så længe der foreligger oplysninger fra hjemlandets sundhedsmyndigheder eller andre relevante aktører om, at den pågældende sygdom rent faktisk kan behandles i hjemlandet. Der henvises i den forbindelse til ministeriets praksisnotat af 1. august 2010, s. 8.

Det er således fast praksis, at der ikke stilles krav om, at behandlingen i hjemlandet har samme standard som behandlingen i Danmark. Heri ligger bl.a., at der ikke stilles krav om, at det skal være muligt at modtage behandling med den nyeste og bedste medicin i hjemlandet. Afgørende er, om der er medicin tilgængelig, som kan bruges til at behandle den pågældende sygdom med.

Den faste praksis betyder f.eks., at der ikke stilles krav om at modtage behandling med et specifikt præparat, som ikke er tilgængeligt, hvis et andet præparat, der er tilgængeligt, kan opfylde behandlingsbehovet. Det vil i den forbindelse normalt være uden betydning, at et eventuelt erstatningspræparat har en anden bivirkningsprofil end det præparat, ansøgeren er i behandling med, medmindre der konkret er tale om meget alvorlige bivirkninger. Som eksempler på bivirkninger, der normalt ikke anses for alvorlige kan nævnes træthed, tilvænnning, vægtøgning mv. Derfor vil der også i de situationer, hvor den behandling, som den pågældende får her i Danmark, ikke er tilgængelig i hjemlandet, fortsat skulle spørges ind til, om denne behandling kan erstattes med en anden behandling og en lægelig begrundelse herfor. Dette vil f.eks. kunne ske ved at anmode om lægelige oplysninger om, hvorvidt ansøgeren vil kunne blive behandlet med den medicin, som efter det oplyste er tilgængelig i hjemlandet. Sagen vil ikke være fuldt oplyst, hvis der ikke fremlægges oplysninger herom, jf. udlændingelovens § 9 b, stk. 3, der bliver til stk. 4.

Hvis den behandling, som ansøgeren modtager eller en eventuel anden behandling, der kan opfylde behovet, ikke er tilgængelig i hjemlandet, vil kriteriet om fravær af behandlingsmuligheder normalt blive anset for opfyldt.

Det vil fortsat også normalt være uden betydning for meddelelse af en helbredsbetingset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, om en given behandling alene er tilgængelig i f.eks. privat regi mod egenbetaling, ligesom egenbetalingens størrelse som udgangspunkt er uden betydning.

I de situationer, hvor en ansøger opfylder sygdomskriteriet og er døende med forventet kort levetid, undersøges det normalt ikke, om kriteriet om fravær af behandlingsmuligheder i hjemlandet er opfyldt.

Tilsvarende vil det normalt også være uden betydning, at behandlingen ikke er tilgængelig i det område, ansøgeren kommer fra, så længe der foreligger oplysninger om, at den er tilgængelig et sted i hjemlandet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.1.2 og 2.1.2.4.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 33, stk. 6, 1. pkt., har det ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen i medfør af § 53 b, stk. 1 (åbenbart grundløs asylansøgning), indbringes for Folketingets Ombudsmand.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 33, stk. 6, 1. pkt., indebærer, at en indbringelse af Udlændingestyrelsens afgørelser efter den foreslåede § 53 b, stk. 3 (åbenbart grundløs ansøgning), for Folketingets Ombudsmand, på samme måde som indbringelse af Udlændingestyrelsens afgørelser efter den gældende bestemmelse i § 53 b, stk. 1, ikke skal have opsættende virkning med hensyn til en fastsat udrejsefrist.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.2.

Til nr. 4

Det foreslås at ophæve udlændingelovens § 33, stk. 6, 2. pkt., hvorefter indbringelse af afgørelser truffet af justitsministeren i medfør af udlændingelovens § 9 b for Folketingets Ombudsmand, som udgangspunkt ikke har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i forhold til kompetencen til at behandle sager om humanitær opholdstilladelse, der overføres fra justitsministeren til Udlændingestyrelsen med klageadgang til Flygtningenævnet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.1.

Til nr. 5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ophævelse af udlændingelovens § 46, stk. 3, og stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.1.

Til nr. 6

Det foreslås at ophæve udlændingelovens § 46, stk. 3, hvorefter afgørelser efter § 9 b, afgørelser vedrørende forlængelse og inddragelse af opholdstilladelse meddelt efter § 9 b og afgørelser efter § 33, stk. 4, træffes af justitsministeren.

Det foreslås endvidere, at ophæve udlændingelovens § 46, stk. 7, hvorefter afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 b træffes af Udlændingestyrelsen, efter at justitsministeren har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring i forhold til kompetencen til at behandle sager om humanitær opholdstilladelse, der overføres fra justitsministeren til Udlændingestyrelsen med klageadgang til Flygtningenævnet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.1.

Til nr. 7

Efter udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 12, kan afgørelser vedrørende bortfald af en opholdstilladelse indbringes for Udlændingenævnet, hvis opholdstilladelsen er bortfaldet i medfør af udlændingelovens § 21 b, medmindre opholdstilladelsen er meddelt efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 52 b, stk. 1, nr. 12, er en konsekvens som følge af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 6, hvorefter Flygtningenævnet kan behandle klager over Udlændingestyrelsens konstatering af, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 b er bortfaldet, jf. §§ 17, 17 a og 21 b.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.1.

Til nr. 8

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 53, stk. 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.1.

Til nr. 9

Sager i Flygtningenævnet behandles som hovedregel af formanden eller en næstformand, en advokat, et medlem, der indstilles af Dansk Flygtningehjælp, et medlem, der gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement, jf. udlændingelovens § 53, stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 53, stk. 9, indebærer, at sager om humanitær opholdstilladelse i Flygtningenævnet som altovervejende udgangspunkt træffes på skriftligt grundlag af nævnets formand eller en næstformand alene. Formanden eller næstformanden vil dog i helt særlige tilfælde, hvor sagen rejser væsentlige principielle spørgsmål, kunne henvise sagen til skriftlig behandling i det samlede nævn. Det kan navnlig være relevant i sager, der giver anledning til juridisk fortolkningstvivl, eller sager som har en mere kompliceret eller principiel karakter. Helt undtagelsesvis kan væsentlige principielle spørgsmål og nødvendigheden af, at udlændingen afgiver mundtlig forklaring, gøre det påkrævet, at sagen behandles mundtligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.1.2.

Til nr. 10

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 53 a, stk. 1, er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 53 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, hvorefter Udlændingestyrelsen kan bestemme, at en afgørelse om humanitær opholdstilladelse ikke kan påklages til Flygtningenævnet, når ansøgningen må anses som åbenbart grundløs.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14 (forslag til udlændingelovens § 53 b, stk. 3), og bemærkninger hertil, samt lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.4.

Til nr. 11

De foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 4-6, fastslår Flygtningenævnets kompetence i sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 53 a, stk. 1, nr. 4, kan der for Flygtningenævnet indbringes klager over afslag på ansøgninger om opholdstilladelse efter § 9 b.

Flygtningenævnet kan endvidere efter den foreslåede bestemmelse i § 53 a, stk. 1, nr. 5, behandle klager over afslag på ansøgninger om forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b, ligesom der kan indbringes klager over afgørelser om inddragelse af sådanne opholdstilladelser, jf. § 11, stk. 2, og § 19. Derimod vil Flygtningenævnet ikke kunne behandle klager over afslag på ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11. Disse vil skulle indbringes for Udlændingenævnet, jf. § 52 b, stk. 1, nr. 4.

Endelig vil Flygtningenævnet efter den foreslåede bestemmelse i § 53 a, stk. 1, nr. 6, kunne behandle klager over Udlændingestyrelsens konstatering af, at en opholdstilladelse meddelt efter § 9 b er bortfaldet, jf. §§ 17, 17 a eller 21 b.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.1.

Til nr. 12 og 13

Det følger af udlændingelovens § 33, stk. 4, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse ikke har opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor. Afgørelse herom træffes i dag af justitsministeren, jf. udlændingelovens § 46, stk. 3, men vil i medfør af den foreslåede kompetenceændring i forhold til sager om humanitær opholdstilladelse, fremover træffes af Udlændingestyrelsen, når sagen behandles i første instans, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1.

Efter de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 4-6, vil Udlændingestyrelsens afslag på humanitær opholdstilladelse, afslag på forlængelse og inddragelse af humanitær opholdstilladelse fremover kunne påklages til Flygtningenævnet.

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 53 a, stk. 3, 6.-7. pkt., samt den foreslåede ændring af 5. pkt., tillægges en klage over Udlændingestyrelsens afslag på humanitær opholdstilladelse, et afslag på forlængelse og inddragelse af humanitær opholdstilladelse ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Ganske særlige grunde i klagesager vil i lighed med den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 33, stk. 7, foreligge, hvis der er konkret grund til at antage, at klagen vil kunne føre til en ændret vurdering af den tidligere truffe afgørelse. Ubegrundede klager, der ikke indeholder nye oplysninger eller synspunkter i forhold til den tidligere truffe afgørelse, skal således ikke tillægges opsættende virkning. Dette gælder også i tilfælde, hvor ansøgeren bebuder at ville fremkomme med supplerende oplysninger og anbringender i et senere indlæg.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.1 og 2.2.2.2.

Til nr. 14

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 53 a, stk. 3, fastsætter en frist for klage over Udlændingestyrelsens afgørelser i sager om humanitær opholdstilladelse på 8 uger. Af hensyn til undskyldelige

fristoverskridelser foreslås det, at der samtidig indføres en mulighed for at se bort fra en overskridelse af klagefristen, når der foreligger særlige omstændigheder. I vurderingen af, om der foreligger særlige omstændigheder, kan f.eks. fristoverskridelsens længde, årsagen til fristoverskridelsen, afgørelsens betydning for klageren samt sandsynligheden for, at Flygtningenævnet giver klageren medhold, inddrages. Det foreslås, at Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan beslutte, at der skal dispenseres fra en overskridelse af klagefristen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.3.2.

Til nr. 15

Efter udlændingelovens § 53 a, stk. 3, skal Udlændingestyrelsens afgørelser om asyl mv. indeholde oplysning om de bestemmelser om klage, opsættende virkning mv., der fremgår af udlændingelovens § 53 a, stk. 1 og stk. 2.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 53 a, stk. 3, der bliver stk. 4, indebærer en tilsvarende oplysningspligt i forhold til Udlændingestyrelsens afgørelser om humanitær opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.2. og 2.2.2.3.

Til nr. 16 og 17

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 53 b, stk. 3, fastslår, at Udlændingestyrelsen kan bestemme, at afgørelsen i en sag om humanitær opholdstilladelse ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, når ansøgningen må anses for åbenbart grundløs.

En ansøgning vil f.eks. være åbenbart grundløs, hvis ansøgeren påberåber sig omstændigheder, der åbenbart ikke kan føre til meddelelse af humanitær opholdstilladelse.

I sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse vil dette for det første være tilfældet, hvis ansøgeren er sund og rask eller lider sygdomme, der efter praksis åbenbart ikke kan føre til meddelelse af helbredsbetings

humanitær opholdstilladelse som f.eks. hovedpine, forhøjet blodtryk, rygsmerter mv.

Det vil for det *andet* være tilfældet i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, hvor der er tale om ansøgere, der kommer fra lande, hvor sundhedssystemet er så veludviklet, at det må lægges til grund, at der findes relevant sundhedsbehandling i hjemlandet. Det drejer sig om udlændinge, der er statsborgere i følgende lande: alle EU-lande, Norge, Island, Schweiz, Liechtenstein, USA, Canada, Japan, Australien og New Zealand.

Den foreslåede ændring til bestemmelsen i udlændingelovens § 53 b, stk. 3, der bliver stk. 4, indebærer, at Udlændingestyrelsen skal underrette Flygtningenævnet om afslag på ansøgninger om humanitær opholdstilladelse, som styrelsen har anset som åbenbart grundløse i medfør af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 53 a, stk. 3. Flygtningenævnet vil, ligesom det er tilfældet for afgørelser om asyl, der ikke har kunnet indbringes for nævnet i medfør af udlændingelovens § 53 b, stk. 1, kunne bestemme, at bestemte grupper af sager skal kunne indbringes for nævnet. Dette kan f.eks. være relevant, hvis der er tale om sager vedrørende statsborgere fra lande, der for nyligt er tilføjet den nævnte liste.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.4.

Til nr. 18

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 55, stk. 5, indebærer, at der som udgangspunkt ikke beskikkes en advokat for udlændingen under Flygtningenævnets behandling af sager om humanitær opholdstilladelse.

Udlændingen vil fortsat – således som det ofte er tilfældet i dag – for egen regning kunne lade sig repræsentere af andre, herunder en advokat. Flygtningenævnet vil dog i sager, der helt undtagelsesvis er henvist til mundtlig behandling, kunne beskikke en advokat for udlændingen, hvis dette vurderes at være nødvendigt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.1.2.

Til § 2

Lovforslagets § 2 fastslår, at loven træder i kraft den 1. oktober 2015.

Det foreslås i *stk. 2*, at verserende sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, der er under behandling i Justitsministeriet på tidspunktet for lovens ikrafttræden, skal overføres til videre behandling i Udlændingestyrelsen. Bestemmelsen indebærer, at sager om humanitær opholdstilladelse, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden verserer i Justitsministeriet, vil blive færdigbehandlet af Udlændingestyrelsen, og at der for disse sager vil være klageadgang til Flygtningenævnet, medmindre at styrelsen finder, at sagen er omfattet af den foreslåede procedure for åbenbart grundløse ansøgninger. Den foreslåede bestemmelse vil også omfatte sager vedrørende forlængelse og inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 9 b samt anmodninger om genoptagelse af sager om humanitær opholdstilladelse.

Afgørelser efter § 9 b, der er truffet af Justitsministeriet inden lovens ikrafttræden, vil ikke kunne påklages til Flygtningenævnet. En ansøgning om genoptagelse af en afgørelse, der er truffet af justitsministeren inden lovens ikrafttræden, vil skulle indgives til Udlændingestyrelsen. Meddeler Udlændingestyrelsen herefter afslag på humanitær opholdstilladelse, vil afslaget kunne påklages til Flygtningenævnet.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 19. september 2014, som ændret senest ved lov nr. 176 af 25. februar 2015, foretages følgende ændringer foretages følgende ændringer:

§ 9 b. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde befinder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan kun indgives af udlændinge, som opholder sig her i landet, og som er registrerede som asylansøgere efter § 48 e, stk. 2. Ved behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan Justitsministeriet uden ansøgerens samtykke indhente de akter, der er indgået i sagen om opholdstilladelse til ansøgeren efter § 7, fra Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet samt indhente helbredsoplysninger om ansøgeren fra indkvarteringsoperatøren og

1. I § 9 b, stk. 2, 2. pkt., ændres ”Justitsministeriet” til ”Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet”.

2. I § 9 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

Udlændingestyrelsen.

Stk. 3. Helbredsbetingsbetinget opholdstilladelse efter stk. 1 er betinget af, at udlændingen fremlægger nødvendig dokumentation for sine helbredsforhold.

”*Stk. 3.* Helbredsbetingsbetinget opholdstilladelse efter stk. 1 er betinget af, at udlændingen lider af en meget alvorlig behandlingskrævende sygdom og ikke kan få den nødvendige behandling i sit hjemland.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 33. Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller på en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse, afslag på en ansøgning om udstedelse af et registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, beslutning om inddragelse af et registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, beslutning om udvisning efter §§ 25, 25 a eller 25 b og beslutning om udsendelse efter § 27 b skal indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglerne i stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.

Stk. 2. I afgørelser, der er omfattet af stk. 1, fastsættes udrejsefristen til 1 måned, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, hvis udlændingen er omfattet af de regler, der er nævnt i § 2, stk. 4, (EU-reglerne), eller hvis udlændingen hidtil har haft

opholdstilladelse. I afgørelser om afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 7 og 9 b og § 9 c, stk. 3, nr. 2, fastsættes udrejsefristen til 15 dage. For andre udlændinge fastsættes udrejsefristen til 7 dage. I påtrængende tilfælde fastsættes udrejsefristen altid til straks. Påtrængende tilfælde foreligger navnlig, når udlændingen er til fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, når udlændingen har begået et strafbart forhold, når der er tale om svig eller en åbenbart grundløs ansøgning, eller når der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse. Risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse, foreligger, når udlændingen ikke har medvirket under sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse. Det kan ikke anses for et påtrængende tilfælde, at der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde, hvis udlændingen er statsborger i et af de lande, der er nævnt i § 2, stk. 1.

Stk. 3. Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her

i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet eller hidtil har haft opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold her i landet. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2. En udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse, registreringsbevis eller opholdskort, jf. § 6, her i landet, og som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort. Klage over en afgørelse, som ikke er omfattet af 1. pkt., kan kun tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis særlige grunde taler derfor.

Stk. 4. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 5. Ansøgning om opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet, jf. § 9, stk. 21, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 6, § 9 f, stk. 8, § 9 i, stk. 2, § 9 j, stk. 2, § 9 k, stk. 2, § 9 l, stk. 2, § 9 m, stk. 2, og § 9 n, stk. 2, og ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 d tillægges opsættende

3. I § 33, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter ”truffet” af Udlændingestyrelsen efter § 53 b,

virkning med hensyn til stk. 1": " eller stk. 3".
udrejsefristen.

4. § 33, stk. 6, 2. pkt., ophæves.

Stk. 6. Hvis en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen efter § 53 b, stk. 1, indbringes for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen. Indbringes en afgørelse truffet af justitsministeren efter § 9 b for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis indbringelsen må anses for åbenlyst ubegrundet eller indbringelsen ikke sker i tilknytning til meddelelsen af afslaget på opholdstilladelse efter § 9 b.

5. I § 46, stk. 1, ændres "stk. 2-5" til: "stk. 2-4".

Stk. 8-15. ---

§ 46. Afgørelser efter denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af stk. 2-5, og af § 4 d, stk. 3 og 4, § 9, stk. 22, 23 og 31-33, §§ 46 a-49, § 50, § 50 a, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 56 a, stk. 1-4, § 58 i og § 58 j, jf. dog § 58 d, 2. pkt., af Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Afgørelser efter § 9 a, § 9 h, stk. 4, 1. pkt., jf. stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16, og §§ 9 i-9 n, afgørelser vedrørende forlængelse, bortfald og inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter § 9 a og §§ 9 i-9 n, bortset fra afgørelser om bortfald efter § 21 b, og afgørelser efter § 33 i forbindelse med sådanne sager

træffes af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering. Det samme gælder afgørelser efter § 4 a, stk. 2, i forlængelse af at en udlænding er meddelt opholdstilladelse efter § 9 a eller §§ 9 i-9 n, og afgørelser efter § 25 b, stk. 2, når Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har pålagt udlændingen at udrejse straks, eller når udlændingen ikke udrejser i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat af Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering.

6. § 46, stk. 3, og stk. 7 ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

Stk. 3. Afgørelser efter § 9 b, afgørelser vedrørende forlængelse og inddragelse af opholdstilladelse meddelt efter § 9 b og afgørelser efter § 33, stk. 4, træffes af justitsministeren.

Stk. 4. Afgørelser efter § 9 h, stk. 5, 2. og 3. pkt., træffes af Udlændingenævnet i sager, hvor Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1, nr. 1-9, 11-14 og 16.

Stk. 5. Afgørelser efter § 9 h, stk. 5, 2. og 3. pkt., træffes af justitsministeren i sager, hvor Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse på baggrund af en ansøgning omfattet af § 9 h, stk. 1, nr. 10, 15 og 17.

Stk. 6. Afgørelser om tidsbegrænset opholdstilladelse,

jf. § 11, stk. 3-7, 10, 12 og 14, til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 a og §§ 9 i-9 n træffes af Udlændingestyrelsen, efter at Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelse fortsat er til stede.

Stk. 7. Afgørelser om tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 3-7, 10, 12 og 14, til udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 b træffes af Udlændingestyrelsen, efter at justitsministeren har truffet afgørelse om, hvorvidt grundlaget for opholdstilladelsen fortsat er til stede.

7. I § 52 b, stk. 1, nr. 12, ændres ”§ 7 eller § 8, stk. 1 eller 2” til ”§ 7, § 8, stk. 1 eller 2, eller § 9 b, stk. 1”.

§ 52 b. For Udlændingenævnet kan indbringes klager over følgende afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet:

Nr. 1-11. ---

12) Afgørelser efter § 21 b, medmindre udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2.

§ 53. Flygtningenævnet består af en formand og næstformænd (formandskabet) og andre medlemmer. Flygtningenævnets medlemmer er uafhængige og kan ikke modtage eller søge instruktion fra den beskikkende eller indstillende myndighed eller

organisation. Retsplejelovens §§ 49-50 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til Flygtningenævnets medlemmer.

Stk. 2. Flygtningenævnets formand skal være landsdommer eller højesteretsdommer, og næstformændene skal være dommere. De andre medlemmer skal være advokater, indstilles af Dansk Flygtningehjælp, gøre tjeneste i Udenrigsministeriets departement eller gøre tjeneste i Justitsministeriets departement.

Stk. 3. Flygtningenævnets medlemmer beskikkes af Flygtningenævnets formandskab. Dommerne beskikkes efter indstilling fra Domstolsstyrelsen, advokaterne beskikkes efter indstilling fra Advokatrådet, og de øvrige medlemmer beskikkes efter indstilling fra henholdsvis Dansk Flygtningehjælp, udenrigsministeren og justitsministeren.

Stk. 4. Flygtningenævnets medlemmer beskikkes for en periode på 4 år. Et medlem har ret til genbeskikkelse for en periode på yderligere 4 år. Herudover kan genbeskikkelse ikke finde sted. Flygtningenævnets medlemmer kan kun afsættes ved dom. Et medlem udtræder, når betingelserne for medlemmets beskikkelse ikke længere er opfyldt. Beskikkelsen ophører senest ved udgangen af den

8. I § 53, stk. 6, og § 56, stk. 1 og stk. 3, ændres ”stk. 8-12” til: ”stk. 8-13”.

måned, hvori den pågældende fylder 70 år.

Stk. 5. Flygtningenævnets formand vælges af Flygtningenævnets formandskab.

Stk. 6. Ved Flygtningenævnets behandling af en sag medvirker formanden eller en næstformand, en advokat, et medlem, der indstilles af Dansk Flygtningehjælp, et medlem, der gør tjeneste i Udenrigsministeriets departement, og et medlem, der gør tjeneste i Justitsministeriets departement, jf. dog stk. 8-12.

Stk. 7. Drøftelse af spørgsmål om almindelige retningslinjer for nævnets arbejde m.v. sker i nævnets koordinationsudvalg, der sammensættes som nævnt i stk. 6 og så vidt muligt består af faste medlemmer.

Stk. 8. Sager vedrørende afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a behandles af formanden eller en næstformand alene. En sag efter 1. pkt. kan i helt særlige tilfælde henvises til behandling efter stk. 6.

Stk. 9. Sager, hvor Udlændingestyrelsen efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp ikke har truffet bestemmelse efter § 53 b, stk. 1, om, at afgørelsen ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, behandles af formanden eller en

9. I § 53 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

”*Stk. 9.* Sager vedrørende afslag på opholdstilladelse efter § 9 b og afslag på forlængelse og inddragelse af opholdstilladelse, der er givet efter § 9 b, behandles af formanden eller en næstformand alene. En sag efter 1. pkt. kan i helt særlige tilfælde henvises til behandling efter stk. 6.”

Stk. 9-14 bliver herefter stk. 10-15.

næstformand alene, medmindre der er grund til at antage, at nævnet vil ændre Udlændingestyrelsens afgørelse.

Stk. 10. Sager, hvor betingelserne for at opnå asyl åbenbart må anses for at være opfyldt, kan behandles af formanden eller en næstformand alene.

Stk. 11. Sager vedrørende afgørelse om varigheden af en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt efter § 7, stk. 1 og 2, og § 8 kan behandles af formanden eller en næstformand alene..

Stk. 12. Sager, hvor der er anmodet om genoptagelse af en afgørelse truffet af Flygtningenævnet, kan behandles af formanden eller en næstformand alene, når der ikke er grund til at antage, at nævnet vil ændre sin afgørelse.

10. I § 53 a, stk. 1, indsættes efter ”jf. dog § 53 b, stk. 1”: ” og stk. 3”.

Stk. 13. Justitsministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for Flygtningenævnet.

Stk. 14. Flygtningenævnets formand kan ad hoc-beskikke et medlem, der er udtrådt af nævnet, til at votere i en sag, som den pågældende tidligere har deltaget i behandlingen af. Har det medlem, der tidligere har deltaget i behandlingen af en sag, forfald, kan formanden udpege eller ad hoc-beskikke et enkelt medlem,

der træder i det pågældende medlems sted under sagens fortsatte behandling.

§ 53 a. For Flygtningenævnet kan indbringes klager over afgørelser, som Udlændingestyrelsen har truffet om følgende spørgsmål, jf. dog § 53 b, stk. 1:

1) Afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller 5 b.

2) Nægtelse af opholdstilladelse til en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og i den forbindelse udsendelse efter § 32 a.

3) Bortfald efter §§ 17, 17 a og 21 b og inddragelse efter §§ 19 eller 20 af en opholdstilladelse, der er givet efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og i den forbindelse udsendelse efter § 32 a.

4) Nægtelse af udstedelse af dansk rejsedokument for flygtninge eller inddragelse af et sådant rejsedokument.

5) Udsendelse efter § 32 b og § 49 a.

6) Afgørelser om varigheden af en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt efter § 7, stk. 1 og 2, og § 8.

Stk. 2. Klage til Flygtningenævnet over Udlændingestyrelsens afgørelse om afvisning eller overførsel efter

11. I § 53 a, stk. 1, indsættes efter nr. 3 som nye numre:

”4) Afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b.

5) Afslag på ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse, der er givet efter § 9 b, og afgørelser om inddragelse af en sådan opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 2, og § 19.

6) Bortfald efter §§ 17, 17 a og 21 b af en opholdstilladelse, der er givet efter § 9 b.”

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 7-9.

reglerne i kapitel 5 a eller 5 b, der indgives til Udlændingestyrelsen, senere end 7 dage efter at udlændingen har fået meddelelse om afgørelsen, afvises. Klage til Flygtningenævnet over Udlændingestyrelsens afgørelse om varigheden af en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt efter § 7, stk. 1 og 2, og § 8, der indgives til Udlændingestyrelsen, senere end 4 uger efter at udlændingen har fået meddelelse om afgørelsen, afvises. Afslår Udlændingestyrelsen at give opholdstilladelse efter § 7 til en udlænding, der opholder sig her i landet, eller træffer Udlændingestyrelsen efter § 32 b eller § 49 a afgørelse om, at en udsendelse ikke vil være i strid med § 31, anses afgørelsen for påklaget til Flygtningenævnet. Påklage af en afgørelse som nævnt i stk. 1 har opsættende virkning. 4. pkt. finder ikke anvendelse på klager over afgørelser om afvisning efter reglerne i kapitel 5 b eller klager over afgørelser om bortfald efter § 21 b, stk. 1, når udlændingen på tidspunktet for klagen opholder sig i udlandet.

Stk. 3. Udlændingestyrelsens afgørelser som nævnt i stk. 1 skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Politiet kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om en udlændings strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til

12. I § 53 a, stk. 2, 5. pkt., indsættes efter ”om afvisning efter reglerne i kapitel 5 b”: ”, klager over afgørelser som nævnt i stk. 1, nr. 4-6”.

13. I § 53 a, stk. 2, indsættes efter 5. pkt.:

”Klage over en afgørelse som nævnt i stk. 1, nr. 4-6, kan kun tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Afgørelser efter 6. pkt. træffes af Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil.”

14. I § 53 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”*Stk. 3.* Klage over de afgørelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 4-6, skal være indgivet, inden 8 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Flygtningenævnets formand, eller den, formanden bemyndiger dertil, kan i særlige tilfælde beslutte, at en klage skal behandles, selv om klagen er indgivet efter udløb af fristen i 1. pkt.”

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 4-5.

15. I § 53 a, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres ”stk. 1 og 2” til: ”stk. 1-3”.

Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, hvis den pågældende har ansøgt om opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller er omfattet af § 42 a, stk. 2, jf. stk. 3.

§ 53 b. Udlændingestyrelsen kan efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp bestemme, at afgørelsen i en sag om opholdstilladelse efter § 7 ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, når ansøgningen må anses for åbenbart grundløs, herunder når

- 1) den identitet, som ansøgeren påberåber sig, åbenbart er urigtig,
- 2) de omstændigheder, som ansøgeren påberåber sig, åbenbart ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse efter § 7,
- 3) de omstændigheder, som

ansøgeren påberåber sig, efter Flygtningenævnets praksis åbenbart ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse efter § 7,

4) de omstændigheder, som ansøgeren påberåber sig, åbenbart ikke stemmer overens med generelle baggrundsoplysninger om forholdene i ansøgerens hjemland eller tidligere opholdsland,

5) de omstændigheder, som ansøgeren påberåber sig, åbenbart ikke stemmer overens med andre konkrete oplysninger om ansøgerens forhold, eller

6) de omstændigheder, som ansøgeren påberåber sig, åbenbart må anses for utroværdige, herunder som følge af ansøgerens skiftende, modstridende eller usandsynlige forklaringer.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen kan, medmindre væsentlige hensyn taler derimod, bestemme, at Dansk Flygtningehjælp samme dag, som Udlændingestyrelsen forelægger en sag for Dansk Flygtningehjælp efter stk. 1, skal meddele Udlændingestyrelsen, om Dansk Flygtningehjælp er enig i Udlændingestyrelsens vurdering af, at ansøgningen må anses for åbenbart grundløs. Udlændingestyrelsen kan endvidere bestemme, at Udlændingestyrelsens afhøring af

16. I § 53 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

”*Stk. 3.* Udlændingestyrelsen kan bestemme, at afgørelsen i en sag om opholdstilladelse efter § 9 b ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, når ansøgningen må anses for åbenbart grundløs.”

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

17. I § 53 b, *stk. 3*, der bliver stk. 4, indsættes efter ”fordi Udlændingestyrelsen har truffet bestemmelse herom efter stk. 1”: ” eller stk. 3”.

18. I § 55, *stk. 5*, indsættes efter

ansøgeren og Dansk ”eller 5 b”: ” samt i sager om Flygtningehjælps samtale med opholdstilladelse efter § 9 b”. ansøgeren skal finde sted i lokaler i nær tilknytning til hinanden.

Stk. 3. Udlændingestyrelsen underretter Flygtningenævnet om afgørelser, som ikke har kunnet indbringes for nævnet, fordi Udlændingestyrelsen har truffet bestemmelse herom efter stk. 1. Flygtningenævnet kan bestemme, at bestemte grupper af sager skal kunne indbringes for nævnet.

§ 55. Flygtningenævnet kan om fornødent beskikke en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Stk. 1. Finder ikke anvendelse i sager vedrørende afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller 5 b, medmindre sagen er henvist til behandling efter § 53, stk. 6.

§ 56. Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, henviser en sag til behandling efter § 53, stk. 6 eller 8-12.

Stk. 2. Såfremt udlændingen eller den beskikkede advokat begærer det, har udlændingen ret til

mundtligt at forelægge sin sag for nævnet, jf. dog stk. 3 og 4. Nævnet bestemmer, om den øvrige behandling af sagen skal være mundtlig, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Sager, der behandles efter § 53, stk. 8-11, behandles på skriftligt grundlag. Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan henvise en sag vedrørende afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a, der behandles efter § 53, stk. 6, til mundtlig behandling, hvis særlige forhold gør det påkrævet.

Stk. 4. Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan henvise en sag, der skal behandles efter § 53, stk. 6, til behandling på skriftligt grundlag, hvis:

- 1) klagen må anses for grundløs,
- 2) der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 2, men udlændingen påberåber sig at være omfattet af § 7, stk. 1, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, men udlændingen påberåber sig at være omfattet af § 7, stk. 1 eller 2, eller der er meddelt opholdstilladelse efter § 8, stk. 2, men udlændingen påberåber sig at være omfattet af § 8, stk. 1 (statusændringssag),
- 3) sagen vedrører nægtelse af udstedelse af dansk rejsedokument

for flygtninge eller inddragelse af et sådant rejsedokument,

4) sagen vedrører meddelelse af opholdstilladelse efter § 7 til indrejsende familiemedlemmer til en udlænding, der tidligere er meddelt opholdstilladelse efter § 7 (konsekvensstatussag), eller

5) forholdene i øvrigt taler for anvendelse af denne behandlingsform.

Stk. 5. Sager, der er henvist til behandling på skriftligt grundlag efter stk. 4, nr. 1, kan henvises til mundtlig behandling.

Stk. 6. Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager, der skal behandles efter § 53, stk. 6, skal undergives særlig hurtig behandling.

Stk. 7. Nævnets afgørelser træffes ved stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed skal det resultat, som er gunstigst for den pågældende klager, være gældende. Afgørelsen skal ledsages af grunde.

Stk. 8. Nævnets afgørelser er endelige.

Stk. 9. Flygtningenævnet fastsætter selv sin forretningsorden.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 2015.

Stk. 2. Verserende sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, der er under behandling i Justitsministeriet på tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, overføres til behandling i Udlændingestyrelsen.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

